



Republika Hrvatska
Općinski sud u Sisku
Sisak, Trg Ljudevita Posavskog 5

Poslovni broj: K-622/2013-101

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Sisku u vijeću sastavljenom od suca Biljane Đilas kao predsjednika vijeća, te sudaca porotnika Zvonka Dragaša i Silvane Tome kao članova vijeća, uz sudjelovanje Matee Zaluški kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv 1. okrivljenog Dragana Jančeka zbog kaznenog djela iz članka 293. stavak 2. i 1. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj 110/97, 27/98, 50/00, 129/00, 51/01, 111/03. 190/03-Odluka Ustavnog suda, 105/04, 84/05, 71/06, 110/07, 152/08 i 57/11, dalje: KZ/97), kažnjivo po članku 293. stavak 2. KZ/97, povodom optužnice Općinskog državnog odvjetništva u Sisku od 13. prosinca 2013. pod brojem K-DO-636/2012, nakon provedene javne rasprave u prisutnosti zamjenice ODO Sisak, Milke Salijeve Samac, 1. okrivljenog Dragana Jančeka i branitelja u zamjeni Nikole Klaića, odvjetnika iz Zagreba, zaključene 27. siječnja 2021., javno je istoga dana objavio i

p r e s u d i o j e

Na temelju članka 455. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 152/08, 76/09, 80/11, 91/12 – Odluka USRH, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17 i 126/19 - dalje: ZKP/08),

1. okrivljeni Dragan Janček, OIB: 266659338653, zvani Dragec, sin Stjepana i Ruže Janček, djevojački Špehar, rođen 6. travnja 1959. u Tuzli, BiH, s prebivalištem u Virju, Gradišće 24, a boravištem u Njemačkoj, Zehlendorferstr. 24, Recklinghausen 45 661, sa završenom srednjom školom, po zanimanju elektrotehničar, neoženjen, nema djece, vlasnik kuće na adresi prebivališta, vojsku služio, ima čin počasnog narednika, odlikovan medaljama Bljesak, Oluja i Ljeto 1995. i Spomenicom Domovinskog rata, nalazi se u istražnom zatvoru po rješenju Općinskog suda u Novom Zagrebu, vodi se drugi kazneni postupak, kazneno osuđivan,

k r i v j e

što je,

u vremenu od 3. ožujka do 22. travnja 2011. u Sisku, kao direktor i odgovorna osoba 2. okrivljenog trgovačkog društva TUNA GRAĐENJE d.o.o. iz Zagreba, u nakani da za imenovano trgovačko društvo pribavi nepripadnu materijalnu dobit, najprije direktoru i odgovornoj osobi trgovačkog društva BOMEKS EKSPORT-IMPORT d.o.o. Sisak Svetozaru Krotinu putem komercijaliste Marijana Budena predočio da je zainteresiran za kupnju veće

količine betonskog željeza i čeličnih armaturnih mreža jer se bavi prometom građevinskog materijala i da namjerava tijekom 2011. godine nabaviti 600 do 800 tona građevinskog željeza, a kada mu je ovaj povjerovao, 3. ožujka 2011. potpisao s trgovačkim društvom BOMEKS EKSPORT-IMPORT d.o.o. ugovor o prodaji uz koji je predao bjanko zadužnicu od 22. veljače 2011. na iznos od 1.000.000,00 kuna temeljem kojeg ugovora je u vremenu od 4. ožujka do 22. travnja 2011. preuzeo 99.660 kilograma čeličnih armaturnih mreža Q-335 za ukupan novčani iznos od 505.819,86 kuna znajući da zbog nastupjelih financijskih problema 2. okrivljenog trgovačkog društva i ranije preuzetih obveza, u vrijeme dospijeca izdanih računa na naplatu neće moći platiti preuzetu robu, niti će oštećeno trgovačko društvo moći naplatiti izdanu bjanko zadužnicu, a izdane račune nikada nije platio, jer to nije niti namjeravao učiniti, pribavivši 2. okrivljenom trgovačkom društvu nepripadnu dobit od 505.819,86 kuna, čime je za isti iznos oštetio trgovačko društvo BOMEKS EKSPORT-IMPORT d.o.o. Sisak,

dakle, u gospodarskom poslovanju s ciljem da pravnoj osobi koju zastupa pribavi protupravnu imovinsku korist lažnim prikazivanjem i prikrivanjem činjenica doveo nekog u zabludu i time ga naveo da na štetu svoje imovine nešto učini, a kaznenim djelom prouzročena je znatna šteta,

čime počinio kazneno djelo protiv gospodarstva – prijevarom u gospodarskom poslovanju – opisano u članku 247. stavak 1. i 2. KZ/11, a kažnjivo po članku 247. stavak 2. KZ/11

pa se 1. okrivljeni Dragan Janček na temelju članka 247. stavak 2. KZ/11,

o s u đ u j e

na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci

Na temelju članka 158. stavak 2. ZKP/08, oštećenoj stečajnoj masi kao pravnom sljedniku trgovačkog društva BOMEKS EKSPORT-IMPORT d.o.o. u stečaju dosuđuje se imovinskopravni zahtjev u iznosu od 505.819,86 kuna (petsto pet tisuća osamsto devetnaest kuna i osamdeset šest lipa), te se nalaže 1.okrivljenom Draganu Jančeku isplatiti oštećenoj stečajnoj masi kao pravnom sljedniku trgovačkog društva BOMEKS EKSPORT-IMPORT d.o.o. u stečaju iznos od 505.819,86 kuna (petsto pet tisuća osamsto devetnaest kuna i osamdeset šest lipa) u roku od 6 (šest) mjeseci od pravomoćnosti presude, dok se s preostalim dijelom imovinskopravnog zahtjeva koji se odnosi na isplatu zakonske zatezne kamate počevši od 23. travnja 2011. pa nadalje oštećena stečajna masa kao pravni sljednik trgovačkog društva BOMEKS EKSPORT-IMPORT d.o.o. u stečaju upućuju u parnicu.

Na temelju članka 148. stavak 1. ZKP/08 u vezi s člankom 145. stavak 2. točka 1., 6. i 7. ZKP/08, 1. okrivljeni Dragan Janček dužan je platiti troškove kaznenog postupka čija će visina sukladno članku 148. stavak 4. ZKP/08 biti određena posebnim rješenjem.

Obrazloženje

Općinsko državno odvjetništvo u Sisku podnijelo je 13. prosinca 2013. pod brojem K-DO-636/2012 optužnicu protiv 1. okrivljenog Dragana Jančeka zbog kaznenog djela iz članka 293. stavak 2. i 1. KZ/97, kažnjivo po članku 293. stavak 2. KZ/97 i 2. okrivljenog trgovačkog društva Tuna Građenje d.o.o. zbog kaznenog djela iz članka 293. stavak 2. i 1.

KZ/97, kažnjivo po članku 293. stavak 2. KZ/97 u vezi članka 3. Zakona o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela.

Rješenjem broj K-622/2013-46 od 18. srpnja 2019. na temelju članka 199. ZKP/08 obustavljen je kazneni postupak protiv 2. okrivljenog trgovačkog društva Tuna Građenje d.o.o.

Oštećeno trgovačko društvo Bomeks Eksport-Import d.o.o. zastupano po stečajnom upravitelju Marku Fak postavilo je 11. siječnja 2016. imovinskopravni zahtjev u visini od 505.819,86 kuna uvećano za zakonske zatezne kamate od 23. travnja 2011. pa do isplate. (list 399 spisa).

Pozvan da se očituje na navode iz optužnice, 1. okrivljeni Dragan Janček izjasnio se da se ne smatra krivim za kazneno djelo koje mu se stavlja na teret optužnicom te je u cijelosti osporio visinu imovinskopravnog zahtjeva.

U dokaznom postupku neposredno je ispitana vještakinja Evica Vinčić (str. 531 spisa), te je pročitani njezin pisani nalaz i mišljenje od 18. studenog 2013. (list 62-70 spisa) s pregledom žiro-računa Tuna Građenje d.o.o. (list 89-240 spisa) i dopuna nalaza i mišljenja od 20. svibnja 2016. (list 418-421 spisa). Nadalje, uz suglasnost stranaka pročitana je materijalna dokumentacija koja je dostavljena uz optužnicu i to povijesni izvadak iz sudskog registra trgovačkog društva Tuna Građenje d.o.o. (list 19 - 21 spisa), ugovor o prodaji broj: 4/11 od 3. ožujka 2011., uz bjanko zadužnicu na iznos od 1.000.000,00 kuna od 22. veljače 2011. uz potvrdu i podatke o solventnosti na dan 8. veljače 2011. (list 24 - 30 spisa), narudžbenica Tuna Građenje d.o.o. broj 38/11 (list 31 spisa), ponuda broj 007/10 od 7. veljače 2011. Bomeks Eksport Importa d.o.o. upućena Tuna Građenje d.o.o. Zagreb (list 54 spisa), otpremnica broj 22/11 od 14. ožujka 2011. uz račun broj 22/11 od 14. ožujka 2011. (list 32 - 33 spisa), otpremnica broj 23/11 od 18. ožujka 2011. uz račun broj 23/11 od 18. ožujka 2011. (list 34 - 35 spisa), otpremnica broj 24/11 uz račun broj: 24/11 od 6. travnja 2011. (list 37 spisa), otpremnica broj 42/11 od 22. travnja 2010. uz račun broj 42/11 (list 38 - 39 spisa), financijska kartica kupca za promet od 1. siječnja 2011. do 31. prosinca 2011. (list 40 - 43 spisa), detaljan prikaz prometa platitelja Tuna Građenje d.o.o. Raiffeisen banke (list 44 - 45 spisa), dostava zadužnice za prisilnu naplatu (list 46 spisa), izlist e-mail korespondencije između Svetozora Krotina i Marijana Budena (list 47 spisa) i podaci Financijske agencije za trgovačko društvo Tuna Građenje d.o.o. uz očevidnik o redoslijedu plaćanja (list 241 - 255 spisa).

Na temelju članka 431. stavak 1. točka 2. ZKP/08 pročitani su iskazi svjedoka Marijana Budena od 13. siječnja 2016. (list 401 - 402 spisa), a na temelju članka 431. stavak 1. točka 8. ZKP/08 pročitani su iskazi svjedoka Svetozara Krotina od 13. siječnja 2016. (list 402 - 403 spisa) i iskaz svjedoka Lidije Kovačić od 18. travnja 2016. (list 409 - 410 spisa).

Na prijedlog optužbe pribavljena je i u dokaznom postupku pročitana potvrda o visini dohotka i primitaka za 1. okrivljenog Dragana Jančeka za 2011. od 8. prosinca 2020. s izlistom iz posjeda nekretnina (str. 543 - 545 spisa), a na prijedlog obrane pribavljena je i pročitana obavijest o postupanju po zadužnici Ov-2601/11 Financijske agencije od 2. prosinca 2020. (str. 546 spisa) te su pročitane i otpremnice Tuna Građenje d.o.o. broj 15/11 od 14. ožujka 2011., 24/11 od 18. ožujka 2011. i 42/11 od 6. travnja 2011. (list 57 - 59 spisa).

Vijeće je kao neprikladan i usmjeren na odugovlačenje kaznenog postupka odbilo dokazni prijedlog obrane za ispitivanjem u svojstvu svjedoka Zorana Mihajlovića jer je iz raspravnog zapisnika od 18. travnja 2016. vidljivo da je sam okrivljenik izjavio kako je navedeni svjedok s tim imenom i prezimenom već pozivan pred Općinskim kaznenim sudom u Zagrebu, ali da osoba koja je pristupila raspravi nije bila osoba koja se njemu predstavila kao Zoran Mihajlović, odgovorna osoba trgovačkog društva Bortin d.o.o., a koje društvo je u međuvremenu brisano.

Na kraju dokaznog postupka pročitana je izvadaka iz kaznene evidencije za 1. okrivljenog Dragana Jančeka od 26. studenog 2020. (str. 526 – 527 spisa).

Nakon tako provedenog postupka, analizom i ocjenom svakog dokaza zasebno kao i svih dokaza u njihovoj ukupnosti, neprijeporno je utvrđeno da je 1. okrivljeni Dragan Janček počinio kazneno djelo činjenično i pravno opisano u izreci presude.

Prvookrivljeni Dragan Janček iskazao je da je u inkriminirano vrijeme bio direktor i odgovorna osoba trgovačkog društva Tuna Građenje d.o.o. i da je u vremenu od 3. ožujka do 22. travnja 2011. u tom svojstvu doista predočio putem komercijaliste Marijana Budena da je zainteresiran za kupnju većih količina betonskog željeza i čeličnih armatura od tvrtke Bomeks Export Import jer se njegova tvrtka u to vrijeme bavila prometom građevinskog materijala. Ne sjeća se točno o kojoj količini željeznih armatura se radilo ali dozvoljava mogućnost da se radilo o količini koja je navedena u optužnici, čija je vrijednost bila nešto više od 505.000,00 kuna. Sjeća se da je s trgovačkim društvom Bomeks Export - Import potpisan i ugovor uz koji je predana i bjanko zadužnica na iznos od 1.000.000,00 kuna, a robu kupljenu od Bomeks Export- Import d.o.o. koju je preuzeo u periodu od 4. ožujka do 22. travnja 2011., prodao je trgovačkom društvu Bortin, koji mu navedenu robu nisu nikada platili. Na pitanje branitelja odgovara da je bjanko zadužnicu koju je izdao Svetozaru Krotinu izdao i kao fizička osoba, jamac-platac jer je mislio s istim ući u poslovni odnos i za što je jamčio i svojom osobnom imovinom. Sjeća se da je uplatio i avans za izdanu robu od Bomeks Export - Import koji mu se nikada nije obratio sa zahtjevom za plaćanje duga nego je naplata pokušana samo na račun Tuna Građenje zbog čega je uslijedila blokada te mu je onemogućeno poslovanje jer više nije bilo posudbi ni kompenzacija niti je po tadašnjem zakonu mogao poslovati. Navodi da od kupca Bortin d.o.o. nije uspio naplatiti ništa, a u vrijeme kada je stupio u poslovni odnos s Bomeks Export - Import d.o.o., njegova tvrtka Tuna Građenje d.o.o. je bila solventna. Na pitanje zastupnice optužbe odgovara da je u inkriminirano vrijeme najveći kupac Tuna Građenje d.o.o. bila tvrtka Bortin d.o.o., a potom Telenova d.o.o., s time da je i ranije poslovao s tvrtkom Bortin d.o.o., ali na način da je od njih kupovao robu i ne može se očitovati o tome je li ovo bio prvi poslovni odnos između Tuna Građenje d.o.o. i Bortin d.o.o. u smislu da je Bortin d.o.o. bio kupac od Tuna Građenje d.o.o. Navodi da je robu kupljenu od Bomeks Export - Import d.o.o. prodao tvrtki Bortin d.o.o. i zaradio oko 3 do 4% na cijeni po kojoj je Tuna Građenje d.o.o. kupila predmetne armature. Tvrtka Bortin d.o.o. nije mu za kupljenu robu izdala nikakvo sredstvo osiguranja, a to iz razloga što ni oni od njega nisu tražili sredstva osiguranja kada je Tuna Građenje d.o.o. od njih kupovalo robu. Smatra da je u vrijeme izdavanja zadužnice vrijednost njegove imovine bila dovoljna za pokriće iznosa zadužnice odnosno robe kupljene od Bomeks Export - Import d.o.o., a avans je plaćen u iznosu nešto višem od 50.000,00 kuna, odnosno radilo se o plaćanju PDV jer je u to vrijeme, sukladno zakonskim odredbama, na robu odmah plaćen PDV i misli da je uplata bila uvjet za isporuku materijala. Navodi da se nakon neuspjele naplate, jedno tri do četiri puta susreo sa Svetozarom Krotinom što u Sisku, što u Zagrebu, a u pregovorima nije sudjelovao vlasnik tvrtke Bortin d.o.o. jer je doslovno nestao i nije se do njega moglo doći. Na pitanje

predsjednika vijeća odgovara da je armature kupljene od Bomeks Export - Import d.o.o. isti dan prodao tvrtki Bortin d.o.o. i misli da je roba iz Bomeks Export - Import d.o.o. odmah otpremljena u Bortin d.o.o. o čemu postoje i fakture. Navodi da je do tvrtke Bortin d.o.o. došao putem interneta, odnosno oni su njemu isprva nudili kupnju njihove robe, a kasnije je taj Zoran Mihajlović za neko gradilište na području Šibenika trebao veću količinu čeličnih armatura pa je tako došlo do sklapanja ovog posla, za koji misli da postoji i pisani ugovor. Misli da Zoran Mihajlović živi negdje na području Slavonije, a s istim je bio više puta u neposrednom kontaktu jer je osobno dolazio i potpisivao otpremnice. Posao sa Svetozarom Krotinom dogovarao je Marijan Buden, tada komercijalist u Tuna Građenje, a prve poslove s tvrtkom Bortin d.o.o. zaključili su u ožujku 2011., što znači da su i prije sklapanja posla za kupnju čeličnih armatura kupljenih od Bomeks Export - Import d.o.o. imali poslovni odnos s Bortin d.o.o. Dug od 2.124.103,60 kuna tvrtke Bortin d.o.o. prema Tuna Građenje d.o.o. rezultat je tadašnjeg poslovanja jer se u to vrijeme roba davala na nekakav rok otplate, te bi međuvremenu došlo do izdavanja druge robe, a da prethodna nije plaćena i do nakupljanja velikog duga. Navodi da je preko komercijaliste Marijana Budena bio upoznat sa svim detaljima ovog posla s Bomeks Export - Import te ga je isti obavještavao o kontaktima i razgovorima sa Svetozarom Krotinom. Nakon blokade računa Tuna Građenje d.o.o., živio je na adresi prebivališta Virje, Gradišće 24, a 2015. je otišao na privremeni rad u Njemačku. Navodi da u postupanju s td Bomeks Eksport - Import d.o.o. nije imao prijeknu namjeru jer je za plaćanje duga jamčio i svojom vlastitom imovinom, a čelične armature je prodao po višoj cijenoj od one po kojoj je iste kupio od Bomeks Eksport - Import d.o.o. Za promet po žiro-računu Tuna Građenje d.o.o. iz kojeg proizlazi da je sam sebi vršio isplate gotovine navodi da to nije radio sa svrhom zadržavanja tog novca za sebe nego je tim novcem plaćao režije, neku robu i slično, a nije mu bio interes da tvrtka propadne jer je u nju uložio 23.000,00 eura svog novca.

Nije sporno da je okrivljenik u inkriminiranom periodu bio odgovorna osoba, direktor i osnivač trgovačkog društva Tuna Građenje d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu koje je zastupao pojedinačno i samostalno jer ovu činjenicu 1. okrivljeni Dragan Janček ne osporava, a navedeno proizlazi i iz povijesnog izvataka iz sudskog registra Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Sisku.

Nesporno je, a što proizlazi iz iskaza 1. okrivljenog Dragana Jančeka da je u svojstvu direktora i odgovorne osobe trgovačkog društva Tuna Građenje d.o.o u vremenu od 3. ožujka do 22. travnja 2011. direktoru i odgovornoj osobi trgovačkog društva Bomeks Eksport-Import d.o.o. Sisak, Svetozaru Krotinu putem komercijaliste Marijana Budena predočio da je zainteresiran za kupnju veće količine betonskog željeza i čeličnih armaturnih mreža te da je kao zastupnik trgovačkog društva Tuna Građenje d.o.o. dana 3. ožujka 2011. potpisao s trgovačkim društvom Bomeks Eksport-Import d.o.o. ugovor o prodaji uz koji je predao bjanko zadužnicu od 22. veljače 2011. na iznos od 1.000.000,00 kuna. Ovi navodi 1. okrivljenog Dragana Jančeka imaju potvrdu u iskazima svjedoka Marijana Budena i Svetozara Krotina, kao i materijalnim dokazima izvedenim na raspravi i to ugovoru o prodaji broj: 4/11 od 3. ožujka 2011. i solemniziranoj bjanko zadužnici od 22. veljače 2011. (list 24 - 30 spisa),

Nesporno je, a što proizlazi iz iskaza 1. okrivljenog Dragana Jančeka te materijalnih dokaza izvedenih na raspravi; narudžbenice Tuna Građenje d.o.o. broj 38/11 (list 31 spisa), ponude broj 007/10 od 7. veljače 2011. Bomeks Eksport - Import d.o.o. (list 54 spisa), otpremnice broj 22/11 od 14. ožujka 2011. uz račun broj 22/11 od 14. ožujka 2011. (list 32 - 33 spisa), otpremnice broj 23/11 od 18. ožujka 2011. uz račun broj 23/11 od 18. ožujka 2011.

(list 34 - 35 spisa), otpremnice broj 24/11 uz račun broj: 24/11 od 6. travnja 2011. (list 37 spisa), otpremnice broj 42/11 od 22. travnja 2010. uz račun broj 42/11 (list 38 - 39 spisa) i financijske kartice kupca za promet od 1. siječnja 2011. do 31. prosinca 2011. (list 40 - 43 spisa) da je na temelju ugovora potpisanog 3. ožujka 2011. trgovačko društvo Bomeks Eksport - Import d.o.o. u vremenu od 4. ožujka do 22. travnja 2011. isporučilo trgovačkom društvu Tuna Građenje d.o.o. 99.660 kg čeličnih armaturnih mreža Q-335 ukupne vrijednosti 505.819,86 kuna.

Sporno je da li je 1. okrivljeni Dragan Janček postupao s prijevornom namjerom, odnosno je li u inkriminirano vrijeme u nakani da za svoje trgovačko društvo pribavi nepripadnu materijalnu dobit, najprije direktoru i odgovornoj osobi trgovačkog društva Bomeks Eksport - Import d.o.o. Sisak, Svetozaru Krotinu putem komercijaliste Marijana Budena predočio da je zainteresiran za kupnju veće količine betonskog željeza i čeličnih armaturnih mreža, pa kada mu je ovaj povjerovao, potpisao ugovor i predao bjanko zadužnicu na iznos od 1.000.000,00 kuna te u periodu od 4. ožujka do 22. travnja 2011. preuzeo 99.660 kilograma čeličnih armaturnih mreža Q-335 za ukupan novčani iznos od 505.819,86 kuna znajući da zbog nastupjelih financijskih problema 2. okrivljenog trgovačkog društva i ranije preuzetih obveza, u vrijeme dospijeca izdanih računa na naplatu neće moći platiti preuzetu robu, niti će oštećeno trgovačko društvo moći naplatiti izdanu bjanko zadužnicu, niti je namjeravao platiti račune za izdanu robu sve kako bi za svoje trgovačko društvo pribavio dobit od 505.819,86 kuna, čime je za trgovačko društvo Bomeks Eksport - Import d.o.o. Sisak nastala šteta u navedenom iznosu, jer 1. okrivljeni Dragan Janček osporava krivnju za kazneno djelo i u bitnom navodi da oštećeniku nije platio isporučenu robu jer ni njemu trgovačko društvo Bortin d.o.o., kojem je prodao čelične armaturne mreže kupljene od oštećenika, nije platilo isporučenu robu, a da je htio prevariti oštećenika ne bi osobno kao jamac-platac jamčio za pokriće iznosa zadužnice.

Ove sporne činjenice sud je utvrdio iskazom svjedoka Svetozara Krotina, nalazom i mišljenjem financijsko-knjigovodstvenog vještaka Evice Vinčić te u postupku pročitanoj materijalnoj dokumentaciji.

Tako svjedok Svetozar Krotin, direktor trgovačkog društva Bomeks Eksport - Import, navodi da je u kontakt s trgovačkim društvom Tuna Građenje došao 24. siječnja 2011. kada ga je nazvao Marijan Buden i izrazio interes za kupnju veće količine betonskog željeza i čeličnih armaturnih mreža, da bi osobno, tri dana kasnije otišao u ured trgovačkog društva Tuna Građenje gdje je upoznao Marijana Budena koji mu je rekao da su tijekom prethodne godine nabavili oko 600 tona materijala koji oni distribuiraju te da u toj godini namjeravaju nabaviti između 800 i 1000 tona, a upit su predali za 50 do 75 tona robe. Svjedok navodi da je 6. veljače 2011. putem e-maila dostavljena ponuda na iznos od 431.760,00 kuna, s rokom plaćanja od 60 dana od isporuke, dok je PDV trebao biti uplaćen avansno prije isporuke. Navodi da ga je Marijan Buden obavijestio da prihvaćaju ponudu i faksom mu proslijedio obrazac SOL 2 i podatak o prometu i poslovanju do listopada 2010. te su ugovorom definirali količinu robe od 1000 tona godišnje, s time da bi se isporučivalo od 50 do 100 tona mjesečno, ovisno o uvjetima na tržištu i potrebama Tuna Građenja. Iskazuje da je na sastanku kod Marijana Budena primjerak ugovora ovjerio i potpisao 1. okrivljeni Dragan Janček, a uz ugovor mu je predana i bjanko zadužnica na iznos od 1.000.000,00 kuna te je 14. ožujka 2011., isporučeno 24 tone robe, u vrijednosti od 138.905,13 kuna, a kako je smatrao da je riječ o dobrom poslu nije inzistirao na avansnoj uplati PDV koji je uplaćen 23. ožujka 2011., dok je sljedeća isporuka izvršena 18. ožujka 2011. i to u količini oko 25 tona, vrijednosti 138.793,20 kuna od čega je PDV trebao biti uplaćen odmah, a ostatak u roku od 60 dana.

Navodi da je PDV uplaćen 5. travnja 2011., a već je 6. travnja 2011. otpremljena roba u količini od 25 tona, vrijednosti od 145.024,43 kn. Dogovorio se s Marijanom Budenom da iznos od 112.931,00 kn treba platiti do 13. travnja 2011., što nije učinjeno, a u daljnjim kontaktima Marijan Buden ga je uvjeravao da će sve biti uplaćeno u rokovima dospijeca, ali da trenutno ima kašnjenja u priljevu. Dana 22. travnja 2011. došlo je do iduće isporuke jer je Marijan Buden obećao da će do 29. travnja 2011. biti plaćeno 165.297,86 kuna, a kada je vidio da u dogovorenom roku nije izvršena uplata ponovno je kontaktirao Marijana Budena koji se pravdao navodeći da ni njemu još nije izvršena uplata i da će to biti riješeno vjerojatno nakon 9. svibnja 2011., nakon čega više nije uspio s njim ostvariti nikakav kontakt. Utvrdio je da je u svibnju 2011. nastupila blokada Tuna Građenje zbog čega je odmah aktivirao zadužnicu, a 19. svibnja 2011. bio je na sastanku s 1.okrivljenim Draganom Jančekom te su razgovarali o mogućnostima naplate. Navodi da se 1.okrivljeni Dragan Janček izgovarao problemima s trgovačkim društvom Bortin d.o.o. koje njemu nije platilo isporučenu robu, pa iako je predlagao sastanak u troje kako bi se iznašla mogućnost naplate do toga nije došlo jer je 1.okrivljeni Dragan Janček govorio da je Bortin njegov glavni kupac i da je tada prvi puta došlo do problema u naplati. Na sastanku koji su ugovorili za 22. lipnja 2011. u Sisku, 1.okrivljeni Dragan Janček se nije pojavio, niti mu se više javljao na telefon niti na mobitel, a tražio ga je i na adresi u Virju 10 u srpnju 2011. ali ga nije zatekao.

Svjedok Marijan Buden iskazao je da mu je 1.okrivljeni Dragan Janček naložio da nabavi oko 100 tona građevinskog željeza pa kada je saznao da se oštećenik time bavi kontaktirao je Svetozara Krotina koji mu se predstavio kao direktor i predočio mu uvjete pod kojima posluje, a nešto kasnije isti je došao kod njega u ured gdje su dogovorili uvjete prodaje, isporuke i plaćanje. Navodi da je Svetozaru Krotinu predočio kompletu financijsku situaciju trgovačkog društva Tuna Građenje te obrasce BON 1 i BON 2, a dogovorena je odgoda plaćanja od 30 ili 45 dana dok je kao sredstvo osiguranja plaćanja bila zadužnica 2.okrivljenog Tuna Građenja. Navodi da je dogovor bio isporučiti 75 tona materijala i misli da je unaprijed isplaćeno oko pedeset do šezdeset tisuća kuna, a nakon što su poslali narudžbenicu, Svetozar Krotin je ponovno došao i donio sa sobom ugovore koje je potpisao 1.okrivljeni Dragan Janček kao direktor i jedini ovlašteni potpisnik. Sjeća se da su predali i bjanko zadužnicu, a isporučeno je tri šlepera robe no ne zna tko je organizirao isporuku. Navodi da je ta roba sa skladišta prodana dalje, no s prodajom iste nije imao ništa jer je njegova obveza bila nabavljanje robe, niti mu je mu što poznato o plaćanju jer to nije spadalo u opis njegovog posla. Saznao je od Svetozara Krotina da traži plaćanje po računima, a od direktora Jančeka i da Tuna Građenje ima problema s naplatom od kupaca kojima je isporučena roba kupljena od oštećenika. Sjeća se da je 1.okrivljeni Dragan Janček kontaktirao sa Svetozarom Krotinom, osobno išao u Sisak i govorio da će sve biti plaćeno, a ne zna kada je nastupila blokada Tuna Građenja jer mu je ugovor istekao krajem travnja 2011. Navodi da je u trenutku ovog poslovnog odnosa Tuna Građenje bilo solventno jer inače do poslovne suradnje ne bi ni došlo. Nisu mu poznata dugovanja Tuna Građenja, niti se sjeća da bi 1.okrivljeni Dragan Janček išao kakvim drugim vjerovnicima kojima eventualno nije platio dugovanje. Ne sjeća se koliko je dugo isporučena roba bila na skladištu prije nego što je dalje prodana.

Dakle, ispitani svjedoci suglasno iskazuju da je na inicijativu 1. okrivljenog Dragana Jančeka došlo do iskazivanja interesa i kupnje veće količinu čeličnih armatura kao i da je prije prve isporuke, a prilikom sklapanja ugovora izdana bjanko zadužnica na milijun kuna kao garancija plaćanja što je Svetozara Krotina uvjerilo da je riječ o dobrom poslu tim više što ga je Marijan Buden, kada je pozvao na plaćanje dijela isporučene robe, uvjeravao da će sva isporučena roba biti plaćena u rokovima dospijeca zbog čega su se isporuke nastavile.

Iskazom svjedoka Svetozara Krotina utvrđeno je i da je komercijalist Buden neplaćanje isporučene robe pravdao kašnjenjem u priljevu i problemima s naplatom od kupaca kojima je trgovačko društvo Tuna Građenje isporučilo robu od oštećenika kao i da je nakon neuspjelog pokušaja naplate zadužnice, a već nakon prvog sastanka u Sisku 1. okrivljeni Dragan Janček počeo izbjegavati kontakte na način da se na sastanku dogovorenom u lipnju 2011. nije pojavio niti se javljao na telefon, niti ga je svjedok Krotin uspio pronaći na adresi prebivališta.

Iz pisanog nalaza i mišljenja financijsko-knjigovodstvenog vještaka od 18. studenog 2013. kod kojeg je vještak Evica Vinčić ostala prilikom neposrednog ispitivanja na raspravi proizlazi da je u razdoblju od 14. ožujka 2011. do 22. travnja 2011. trgovačko društvo Bomeks Eksport - Import, u četiri navrata isporučilo trgovačkom društvu Tuna Građenje robe u vrijednosti od 557.747,19 kuna s rokom plaćanja od 60 dana od dana isporuke, te da je po prvom izdanom računu plaćen porez na dodanu vrijednost u iznosu od 25.974,13 kuna, a po drugom računu u iznosu od 25.953,20 kuna što ukupno iznosi 51.927,33 kune dok je ostalo dugovanje od 505.819,86 kuna. Vještakinja navodi da prilikom zasnivanja i preuzimanja robe trgovačko društvo Tuna Građenje nije imalo raspoloživih sredstava niti dospjelih, a nenaplaćenih potraživanja kojima bi moglo osnovano očekivati da će po dospijeću moći platiti dugovanje trgovačkom društvu Bomeks Eksport - Import niti je 1. okrivljeni Dragan Janček u trenutku izdavanja bjanko zadužnice mogao osnovano očekivati da će moći podmiriti izdanu zadužnicu. Ovo stoga što je saldo žiro-računa otvorenog kod Zagrebačke banke na dan izdavanja zadužnice iznosio 61,93 kune, a saldo Erste&Steiermarkische bank na isti dan 0,00 kuna. U vrijeme započinjanja poslovne suradnje nije nastupila blokada, već 5. svibnja 2011., te je iznosila 6.448.079,92 kune od čega se na glavnici odnosilo 5.809.243,07 kuna dok se iznos od 638.836,85 kuna odnosio na kamate. Za prosječni saldo po žiro računu otvorenom kod Zagrebačke banke navodi da je u razdoblju od 1. siječnja do 12. svibnja 2011. iznosio je 16.310,34 kuna, dok je prosječni saldo otvoren kod Erste&Steiermarkische bank u razdoblju od 22. veljače do 23. ožujka 2011. iznosio 3.218,10 kuna.

Dakle, nalazom i mišljenjem vještaka nedvojbeno je utvrđeno da je 1. okrivljeni Dragan Janček od oštećenika preuzeo robu u ukupnoj vrijednosti od 557.747,19, da je platio porez na dodanu vrijednost u iznosu od 51.927,33 dok je neplaćeno ostalo dugovanje od 505.819,86 kuna. Kako je nalazom i mišljenjem vještaka utvrđeno da je 1. okrivljeni Dragan Janček prije podizanja robe kao garanciju plaćanja izdao bjanko zadužnicu na iznos od milijun kuna iako je na dan izdavanja zadužnice saldo žiro-računa trgovačkog društva Tuna Građenje otvoren kod Zagrebačke banke iznosio 61,93 kune, a saldo kod Erste&Steiermarkische bank 0,00 kuna, kao i da je prosječni saldo po žiro računu otvorenom kod Zagrebačke banke u razdoblju od 1. siječnja do 12. svibnja 2011. iznosio je 16.310,34 kuna, a kod Erste&Steiermarkische bank u razdoblju od 22. veljače do 23. ožujka 2011., 3.218,10 kuna to sud zaključuje da je 1.okrivljeni Dragana Janček u vrijeme narudžbe i primitka robe bio svjestan da na žiro računima njegove tvrtke kod poslovnih banaka nema dovoljno novčanih sredstava za plaćanje preuzete robe u višestruko većem iznosu od prosječnog salda po žiro računima njegovog trgovačkog društva no unatoč tome je kao garanciju plaćanja izdao bjanko zadužnicu i na taj način doveo u zabludu oštećenika da će potraživanje prema računima za čelične armaturne mreže biti plaćeno.

Međutim, 1.okrivljeni Dragan Janček navodi da je robu kupljenu od oštećenog trgovačkog društva prodao svom najvećem kupcu, trgovačkom društvu Bortin d.o.o. koji mu navedenu robu nisu nikada platiti, pa kako je za pokriće iznosa zadužnice jamčio i kao fizička osoba, jamac platac pri čemu ističe da je vrijednost njegove imovine bila dovoljna za pokriće

iznosa zadužnice, odnosno dugovanja oštećenom trgovačkom društvu to smatra da u poslovni odnos s oštećenikom nije stupio s prijevornom namjerom.

Takvo iskazivanje okrivljenika je neuvjerljivo i po mišljenju suda usmjereno na otklanjanje kaznene odgovornosti.

Naime, u postupku je na okolnost ranijeg poslovanja trgovačkog društva Tuna Građenje provedeno dopunsko knjigovodstveno financijsko vještačenje tijekom kojeg je izvršena analiza poslovanja prije izdavanja zadužnice pa tako iz dopune nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da je na temelju bilance za 2010. godinu utvrđeno da je radni kapital navedene pravne osobe bio u minusu i iznosio -74.800,00 kuna pri čemu su obveze prema dobavljačima iznosile 1.091.800,00 kuna, a potraživanja samo 89.500,00 kuna. Vještakinja navodi da su u razdoblju od 1. siječnja 2011. do 1. lipnja 2011. obveze prema dobavljačima iznosile 4.401.256,20 kuna dok su potraživanja prema kupcima iznosila 5.739.234,26 kuna s time da su najveći kupci trgovačkog društva Tuna Građenje bili trgovačko društvo Bortin (3.242,313,21 kn) i trgovačko društvo Telenova (1.994.810,05 kn). Iz knjige ulaznih računa proizlazi da su knjižena samo tri računa trgovačkog društva Bomeks Eksport - Import i to u iznosu 417.722,76 kuna dok račun broj 042/11 izdan 22. travnja 2011. na iznos od 140.024,43 kn nije knjižen. Nadalje, iz dopune nalaza i mišljenja proizlazi da je trgovačko društvo Tuna Građenje robu nabavljenu od oštećenog trgovačkog društva istoga dana prodalo kupcu Bortin d.o.o. za iznos od 459.036,00 kuna. Vještakinja je u iskazu na raspravi navela da je prema knjizi ulaznih i izlaznih računa vidljivo da je trgovačko društvo Tuna Građenje u periodu od 1. siječnja 2011. do 1. lipnja 2011. imalo jako veliki promet ali da nije bilo plaćanja robe niti od kupaca niti podmirivanja robe od strane Tuna Građenje te da u vrijeme dospjeća računa oštećenog trgovačkog društva na žiro-računima Tuna Građenje d.o.o. nije bilo dovoljno sredstava za plaćanje računa jer je blokada nastupila 5. svibnja 2011., s time da su potraživanja u redoslijedu naplate prije potraživanja oštećenog trgovačkog društva iznosila 283.265,20 kuna.

Dakle, analizom poslovanja trgovačkog društva Tuna Građenje tijekom 2010. utvrđeno je da je neto radni kapital za 2010. bio negativan pri čemu su obveze prema dobavljačima bile višestruko veće od potraživanja prema kupcima, pa iako su od 1. siječnja 2011. do 1. lipnja 2011. obveze prema dobavljačima iznosile 4.401.256,20 kuna, a potraživanja prema kupcima 5.739.234,26 kuna okolnost da nije bilo plaćanja robe niti od kupaca niti podmirivanja robe od strane Tuna Građenje upućuje na zaključak da poslovanje okrivljenikovog trgovačkog društva u vrijeme stupanja u poslovni odnos s trgovačkim društvom Bomeks Eksport - Import nije imalo realnu i zdravu osnovu za podmirenje svojih obveza čega je 1. okrivljeni Dragan Janček bio svjestan te unatoč tomu doveo u zabludu i održavao u zabludi direktora oštećenog trgovačkog društva Svetozara Krotina da mu isporuči robu kao i da će mu ista biti plaćena. Kada se tome pridoda da je 1. okrivljeni Dragan Janček, kako to proizlazi iz prometa po žiro računima trgovačkog društva Tuna Građenje kod poslovnih banaka, samom sebi isplaćivao gotovinu i to na način da je istu podizao u pravilu istoga dana kada je na račun trgovačkog društva zaprimljena uplata, da račun broj 042/11 izdan 22. travnja 2011. na iznos od 140.024,43 kn nije knjižen kao i okolnost da je posve nelogično da okrivljenik istoga dana robu kupljenu od oštećenog trgovačkog društva prodaje trgovačkom društvu Bortin d.o.o., koje mu kako to proizlazi iz nalaza i mišljenja vještaka od 18. studenog 2013. (list 69 spisa) na dan 1. lipnja 2011. duguje 2.124.103,60 kuna i pritom od istih ne traži nikakva sredstva osiguranja tada se sa sigurnošću može zaključiti da je 1. okrivljeni Dragan Janček postupao s prijevornom namjerom.

Okolnost da iz bjanko zadužnice izdane 22. veljače 2011. proizlazi da je 1. okrivljeni Dragan Janček dao suglasnost da se radi naplate tražbine zaplijene njegovi računi kod banaka i novčana sredstava s tih računa, a da iz obavijesti o postupanju po zadužnici OV-2601/11 FINA od 2. prosinca 2020., proizlazi da oštećenik nije podnio zahtjev za naplatu po predmetnoj zadužnici na teret računa jamca platca nije od utjecaja na nesporno utvrđenu činjenicu da iz potvrde Porezne uprave, Područnog ureda Koprivnica, Ispostava Đurđevac od 8. prosinca 2020. (str.543-545) proizlazi da 1. okrivljeni Dragan Janček u 2011. nije imao nikakvih prihoda niti ostvario dohodak pa je stoga nebitno što iz izlista posjedovnog lista proizlazi da je u inkriminirano vrijeme u općini Virje bio posjednik livade od 650 m², dvorišta od 500 m², zgrade od 178 m², kuće od 89 m² i oranice od 288 m².

Stoga sud u cijelosti prihvaća iskaz svjedoka Svetozara Krotina i cijeni ga vjerodostojnim jer je jasno, detaljno, uvjerljivo i okolnosno opisao poslovnu suradnju s 1. okrivljenim Draganom Jančekom i trgovačkim društvom Tuna Građenje kao i razloge zbog kojih se smatra prevarenim.

Prihvaćena je i cjelokupna materijalna dokumentacija jer vjerodostojnost iste nitko nije osporavao niti imamo kakvih primjedbi.

Prihvaćen je i nalaz i mišljenje knjigovodstveno financijskog vještaka kao i kasnije izrađena dopuna nalaza i mišljenja jer je razvidno da je vještak osim dokumentacije u spisu za izradu nalaza i mišljenja koristio i dokumentaciju koja je pribavljena od knjigovodstvenog servisa Lidikon-Prom d.o.o., te javno dostupne podatke na temelju kojih je, po mišljenju ovog suda, stručno i objektivno sačinio osnovni nalaz i mišljenje, dopunu istog i na raspravi pojasnio utvrđeno.

S obzirom na ovakva utvrđenja suda, iskaz 1.okrivljenog Dragana Jančeka prihvaćen je samo u pogledu nespornih okolnosti, a glede spornih okolnosti cijenio ga je neuvjerljivim, neživotnim i usmjerenim na izbjegavanje kaznene odgovornosti.

Slijedom navedenog za ovaj sud nema dvojbe da je 1. okrivljeni Dragan Janček kao direktor i odgovorna osoba trgovačkog društva Tuna Građenje d.o.o., postupio s prijevornom namjerom u odnosu na direktora oštećenog trgovačkog društva Bomeks Eksport-Import d.o.o., jer ga je doveo u zabludu da će preuzetu količinu čeličnih armaturnih mreža u vrijednosti od 505.819,86 kuna platiti u rokovima dospijeca pri čemu je kao garanciju plaćanja robe predao bjanko zadužnicu na iznos od milijun kuna znajući da zbog nastupjelih financijskih problema trgovačkog društva Tuna Građenje d.o.o. i ranije preuzetih obveza, u vrijeme dospijeca izdanih računa na naplatu neće moći platiti preuzetu robu, niti će oštećeno trgovačko društvo moći naplatiti izdanu bjanko zadužnicu, niti je to namjeravao učiniti. Obzirom da oštećenik s prisilnom naplatom nije uspio naplatiti ništa, to je postupanjem 1. okrivljenog Dragana Jančeka trgovačko društvo Bomeks Eksport-Import oštećeno za iznos od 505.819,86 kuna.

Kako je u postupku dokazano da je 1. okrivljeni Dragan Janček postupio na način opisan u izreci presude, s ciljem pribavljanja znatne protupravne imovinske koristi za trgovačko društvo Tuna Građenje d.o.o., a na štetu trgovačkog društva Bomeks Eksport-Import d.o.o. to sud nalazi da je opisanim postupanjem ostvario sva objektivna obilježja kaznenog djela protiv gospodarstva – prijevarom u gospodarskom poslovanju – opisano u članku 247. stavak 1. i 2. KZ/11, a kažnjivo po članku 247. stavak 2. KZ/11

U odnosu na subjektivne elemente kaznenog djela sud je utvrdio da je 1. okrivljeni Dragan Janček u vrijeme izvršenja kaznenog djela bio ubrojav jer njegova ubrojivost nije

osporavana niti dovedena u pitanje. Nadalje, sud je stajališta da je 1. okrivljeni Dragan Janček djelo počinio s izravnom namjerom jer je bio svjestan obilježja kaznenog djela, odnosno činjenice da zbog financijskih problema svog trgovačkog društva kao i ranije preuzetih obveza neće imati dovoljno sredstava za podmirenje isporučene robe oštećeniku, a izdavanjem bjanko zadužnice doveo u zabludu zastupnika oštećenika u pogledu svoje volje da naručenu robu i plati, zbog čega je Svetozar Krotin na štetu svog trgovačkog društva isporučio trgovačkom društvu okrivljenika čelične armaturne mreže u količini i vrijednosti navedenoj u izreci presude, koja predstavlja znatnu protupravnu imovinsku korist i to sve s ciljem da za svoje trgovačko društvo prisvoji upravo takvu imovinsku korist. Navedeno upućuje na zaključak da je okrivljenik htio ostvarenje upravo tog kaznenog djela kao i da je bio svjestan protupravnosti svog postupanja.

Stoga za ovaj sud nema dvojbe da je 1. okrivljeni Dragan Janček opisanim postupanjem ostvario sva objektivna i subjektivna obilježja kaznenog djela protiv gospodarstva – prijevarom u gospodarskom poslovanju – opisano u članku 247. stavak 1. i 2. KZ/11, a kažnjivo po članku 247. stavak 2. KZ/11

Obzirom da je kazneno djelo koje se 1. okrivljenom Draganu Jančeku stavlja na teret počinjeno prije 1. siječnja 2013. kada je na snagu stupio novi Kazneni zakon (dalje: KZ/11) to je obveza suda bila ispitati postoji li pravni kontinuitet tako da činjenično stanje podvede pod biće odgovarajućeg kaznenog djela iz novog zakona, radi odluke o primjeni blažeg zakona. U konkretnom slučaju sud nalazi pravni kontinuitet kaznenog djela prijave u gospodarskom poslovanju iz članka 293. stavak 2. i 1. KZ/97 u kaznenom djelu prijave u gospodarskom poslovanju iz članka 247. stavak 2. i 1. KZ/11. Isto tako sud nalazi da je KZ/11 blaži za okrivljenika jer je ranije pravnim shvaćanjem Kaznenog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 27. prosinca 2012. broj Su-IV K-4/2012-57 o visinama neodređenih vrijednosti koje su zakonsko obilježje kaznenog djela, a zatim i izmjenama KZ/11 iz „Narodnih novina“ broj 56/15 i članka 87. stavak 29. KZ/11 prema kojima zakonsko obilježje znatne imovinske koristi odnosno znatne štete iz članka 247. stavak 2. KZ/11 postoji kada vrijednost imovinske koristi, odnosno štete prelazi 60.000,00 kuna koja činjenica to kazneno djelo čini blažim u odnosu na kazneno djelo iz članka 293. stavak 2. KZ/97 za koje je pravnim shvaćanjem utvrđeno da znatna imovinska korist odnosno šteta postoji kada vrijednost koristi odnosno iznosa štete prelazi 30.000,00 kuna, pa stoga iako je odredbom članka 247. stavak 2. KZ/11 propisana kazna zatvora u trajanju od jedne do deset godina, a za kazneno djelo iz članka 293. stavak 2. KZ/97 kazna zatvora u trajanju od jedne do osam godina, s obzirom da je za ostvarenje kvalificiranog oblika potrebna veća količina kriminalne volje, to je 1. okrivljeni Dragan Janček osuđen zbog kaznenog djela prijave u gospodarskom poslovanju iz članka 247. stavak 2. i 1. KZ/11 s time da je prilikom odmjeravanja kazne ovaj sud bio ograničen maksimumom kazne od osam godina koju je moguće izreći prema članku 293. stavak 2. KZ/97.

Odlučujući o izboru vrste i mjere kazne 1. okrivljenom Draganu Jančeku, a polazeći od krivnje i svrhe kažnjavanja, sud je cijenio sve olakotne i otegotne okolnosti, pa je tako kao olakotnu okolnost cijenio da okrivljenik sudjelovao u Domovinskom ratu i da je odlikovan, dok je otegotnom cijenio njegovu raniju osuđivanost jer prema izvatku iz kaznene evidencije proizlazi da je dva puta osuđen za kaznena djela protiv gospodarstva iz članka 247. stavak 1. KZ/11 i 293. stavak 2. KZ/97, okolnost da je djelo počinio s najtežim stupnjem krivnje, izravnom namjerom, da je oštećeno trgovačko društvo svojim postupanjem doveo u teško financijsko stanje, a kroz ovaj duži vremenski period nije nadoknadio niti dio štete.

Imajući u vidu naprijed iznijete okolnosti, te težinu i značaj počinjenog djela, sud je 1. okrivljenog Dragana Jančeka osudio na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci bezuvjetnog zatvora jer smatra da će se ovako izrečenom kaznenom sankcijom u dovoljnoj mjeri izraziti društvena osuda zbog počinjenog kaznenog djela, okrivljeniku ukazati na štetnost, nedopuštenost i društvenu neprihvatljivost kriminalnog ponašanja, utjecati na njega i sve druge da ne čine kaznena djela kroz jačanje svijesti o pogibeljnosti činjenja kaznenih djela i o pravednosti kažnjavanja.

Temeljem odredbe članka 158. stavak 2. ZKP/08 sud je oštećenoj stečajnoj masi kao pravnom sljedniku trgovačkog društva Bomeks Ekspor-Import d.o.o. u stečaju dosudio imovinskopravni zahtjev u iznosu od 505.819,86 kuna na način da je 1.okrivljenom Draganu Jančeku naloženo isplatiti oštećenoj stečajnoj masi navedeni iznos u roku od šest mjeseci od pravomoćnosti presude jer je u postupku nedvojbeno utvrđeno da je upravo za taj iznos navedeni oštećenik od strane okrivljenika Dragana Jančeka stvarno oštećen dok je sa zahtjevom za isplatu zakonske zatezne kamate počevši od 23. travnja 2011. pa nadalje oštećena stečajna masa kao pravni sljednik trgovačkog društva Bomeks Eksport-Import d.o.o. u stečaju upućena u parnicu jer iz provedenog dokaznog postupka, ugovora od 3. ožujka 2011., te nalaza i mišljenja vještaka od 18. studenog 2013., nije utvrđeno da bi 1.okrivljeni Dragan Janček došao u zakašnjenje 23. travnja 2011., tim više što sud ne raspolaže ekonomskim znanjima da bi sam obračunao kamate sukladno Zakonu o obveznim odnosima.

Sud je na temelju članka 148. stavak 1. ZKP/08, a u vezi s člankom 145. stavak 2. točka 1., 6. i 7. ZKP/08 obvezao 1. okrivljenog Dragana Jančeka na plaćanje troškova kaznenog postupka, s time da će visina troškova sukladno članku 148. stavak 4. ZKP/08 biti određena posebnim rješenjem jer u vrijeme donošenja presude sudu nisu bili poznati svi troškovi koji su nastali vođenjem postupka.

Slijedom navedenog presuđeno je kao u izreci.

U Sisku 27. siječnja 2021.

Predsjednik vijeća
Biljana Đilas

Uputa o pravu na žalbu:

Protiv ove presude dopuštena je žalba. Žalba se podnosi ovom sudu u roku od 15 (petnaest) dana od primitka presude, u dovoljnom broju primjeraka za sud i stranke, a o njoj odlučuje županijski sud.

Dostaviti:

1. ODO Sisak na broj K-DO-636/12
2. Stečajni upravitelj Marko Fak, Đorđevićeva 18, Zagreb
3. 1. okrivljeni Dragan Janček, putem Zatvora u Zagrebu
4. Branitelj 1. okrivljenika, Mladen Klaić, odvjetnik iz Kutine

Broj zapisa: **eb2f7-a4480**

Kontrolni broj: **05515-84a37-13885**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=BILJANA ĐILAS, L=SISAK, O=OPĆINSKI SUD U SISKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Sisku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.